

Szigetvári János

Audiatur et altera pars!

Érdekes, figyelemreméltó, tanulságos vita az, amit *Bilecz Endre* Választás előtt – választás után című politikai esszéjének közzalásával indított útjára a Palócföld ezévi számaiban a szerkesztőség.

A vitaindító és a hozzászólások is túl lépték Nógrád megye határait, az 1994. évi országgyűlési és önkormányzati választások kereteit. Mindez természetes és érthető, hiszen ami megyénkben történt, az egy országos esemény láncszeme, hazánk pedig alanya a világ egy jelentős részén zajló sorsfordító változásoknak. A szocializmusból a kapitalizmusba történő átmenetnek.

A vitában eddig megszólalók hívei ennek a folyamatnak. Burkoltan vagy nyíltan ítélik el a szocializmus építésének nevezett időszakot.

Álláspontjukat úgy értelmezem – tisztelet a kivételnek –: azok a választók tévedtek, akik szavazatukat valamelyik baloldali pártra adták. Az pedig teljességgel elfogad-

hatatlan, hogy a Munkáspárt még mindig ott van a politikai palettán. Jaj annak a pártnak, aki kész vele együttműködni.

A Munkáspártot az 1989 előtti MSZMP ideológiai utódpártjaként aposztrofálják, s mint ilyent, mindenért bűnbakká teszik. A Munkáspárt azonban programjában, Szervezeti Szabályzatában, tagságában alapvetően különbözik az 1989 előtti MSZMP-től. Sem mód, sem lehetőség most nincs arra, hogy ezeket az eltéréseket akár csak vázlatosan is ismertessem. Céлом sem ez. Egy jellemző példa mégis csak engedtessek meg: a párttag is lehet vallásos, a vallásos is lehet párttag, szögeztük le. Meggyőződésem, hogy az emberiség fejlődése előbb-utóbb elvezet a közösségi társadalomhoz, még akkor is, ha az 1917-1990 közötti időszak Európa egyes országaiban elvetélt kísérlet volt. Olyan elvetélt kísérlet, amelynek számos vívmányát a tömegek szeretnének megőrizni. S mikor ezek a vívmányok elenyésznek, a jelenlegi ellenzék indít harcot értük.

Előzmény: Bilecz Endre vitaindítója (1995/1.), Rákos Csaba, Ádám Tamás, Csongrády Béla (1995/2.), Tóth Sándor, Gusztos István, (1995/3.), ifj. Fekete Gyula (1995/4.) hozzászólása. A VITÁBAN résztvevők álláspontját tiszteletben tartjuk, ám szerkesztőségünk nem minden esetben osztja szerzőink véleményét.

Amikor a Munkáspárt teszi ugyanezt, demagógiával vádolják.

Amikor a cikk írásába kezdtem, elhatároztam, nem idézek Hérodotosztól, Aiszóposztól, Szent Ágostontól, Karinthy Frigyesztől. Nem hivatkozom a Talmudra, Bibliára vagy a Koránra. Nem hozok példákat a történelemből, irodalomból, a filozófiából, az ideológiából, hiszen minden állításra vagy cáfolatra gazdag tárház áll rendelkezésre. – Mégsem tudom nem idézni *Günther Grass* levelének egy részét, amit Őe Kenzaburohoz írt a Japán elleni atomtámadás ötvenedik évfordulója alkalmából: „...A kommunizmus összeomlása után az utóljára megmaradt ideológia, a kapitalizmus győztesként viselkedik és minden gátlást levet között. Dogmáinak engedelmességre szólítják a társadalmi békét. Szelleme szerint a növekvő munkanélküliség a fogyasztói társadalom kockázatához tartozik, az elnyomorodásban mindenki maga vétkes, a szabadság pedig mindenekelőtt a piac szabadságát jelenti. Bár az alapvető demokrati-

kus jogok papírra még mindig jóindulatúan rögzítve vannak a gyakorlat gúnyt űz a szép ígéretekből...” (*Népszabadság, 1995. augusztus 9.*)

A Munkáspárt a realitásokból indul ki. Tisztában vagyunk azzal, hogy nincs a történelem napirendjén a „Téli Palota ostroma” (ami, tudjuk vértelenül zajlott le).

Alkotmányos keretek között, lehetőségeink szerint viszont mindent megteszünk a bérből-fizetésből élők, a munkanélküliek és nyugdíjasok, az ifjúság és a nők, a nagycsaládosok, azaz a rendszerváltás kárvallottainak érdekében és védelmében. – Ezt képviseljük az önkormányzatokban, s ezt teszi frakcióm a salgótarjáni közgyűlésben is. Ezt a célt tükrözte választási jelszavunk mind 1990-ben, mind 1994-ben: „A salgótarjániaknak élni, a városnak működnie kell.”

Ennek a jelszónak a tartalmát programunk adja. A program olyan célokat tartalmaz többek között, mint:

- a jelenlegi vezetést le kell váltani, egy erős baloldali önkormányzat választása a cél;
- létkérdés a helyi erőforrásokból munkahelyek teremtése, mert a munkanélküliség az országos átlagnak több mint kétszerese;
- a csődbement várost meg kell mentenünk a költségvetési forráshiány megszüntetésével, a pénzügyi és gazdálkodási egyensúly helyreállításával;
- versenyképes oktatási-, kulturális-, sporttevékenység feltételeinek biztosítása, az intézményi struktúra átalakításával;
- a polgármesteri hivatal munkájának további ésszerűsítése;
- a szociálpolitika nyújtson védelmet az önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe kerülteknek, a támogatások odaitélésénél érvényesüljön a rászorultság elve;
- a környezetvédelem kiemelt helyen szerepeljen az önkormányzat tevékenységében, stb.

Ezek és ehhez hasonlóak szerepelnek céljaink között. Megvalósításuk képezik az MSZP-vel való, mindkét oldalról korrektnak mondott együttműködésünket.

Miért róható fel ez a koalíciónak? Annak a koalíciónak, amely nem valakik ellen, hanem valamiért és valakikért működik.